

1. ปัจจัยความเสี่ยง

1.1 ความเสี่ยงจากความผันผวนของค่าเงินต่างประเทศ

บริษัทมีนโยบายที่จะให้ความสำคัญในการทำการตลาดต่างประเทศมากยิ่งขึ้น โดยมีเป้าหมายการสร้างตราสินค้าของบริษัทให้เป็นตราสินค้าระดับโลกในขณะที่ยอดส่งออกของบริษัทไปยังต่างประเทศคิดเป็นร้อยละ 28 และคิดเป็นร้อยละ 22 ของยอดขายของบริษัทและบริษัทย่อยรวมกัน สำหรับปี 2547 และ ณ ไตรมาสที่ 2 ของปี 2548 ตามลำดับ โดยบริษัทได้เน้นไปที่การเตรียมความพร้อมในการผลิต การจัดจำหน่ายและการทำการตลาดในตรา “KASET BRAND”, “SMART CHEF” และ “IMPERIAL TASTE” ไปยังผู้บริโภคในประเทศต่างๆ ให้กว้างขวางและทั่วถึง จึงมีความเสี่ยงจากการส่งออกในเรื่องของความผันผวนของค่าเงินสกุลดอลลาร์ หรือสกุลเงินอื่นๆ ที่บริษัทจะได้รับจากการขายสินค้าของบริษัท

อย่างไรก็ดี การที่บริษัทได้ป้องกันความเสี่ยง (Hedging) โดยมีการตกลงการทำซื้อเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า (Currency Forward Contracts) ณ วันที่ส่งมอบสินค้าให้กับลูกค้า กับธนาคารพาณิชย์ทั้งจำนวนของยอดขายต่างประเทศของบริษัทโดยจะทำการบันทึกการขายดังกล่าวเป็นเงินบาทตามอัตราแลกเปลี่ยนของธนาคารพาณิชย์ในวันดังกล่าว ซึ่งทำให้บริษัทสามารถรับรู้รายได้และราคาต้นทุนวัตถุดิบที่แน่นอน จึงเป็นการลดความผันผวนของรายได้จากค่าเงินต่างประเทศ โดย ณ สิ้นสุดวันที่ 30 มิถุนายน 2548 บริษัทมีวงเงินคงเหลือที่ยังไม่ได้ใช้ ในการซื้อเงินตราต่างประเทศล่วงหน้ากับธนาคารพาณิชย์อยู่ที่มูลค่า 1.28 ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา และ 24,165 ยูโร ในขณะที่มีเงินตราที่เป็นลูกหนี้การค้าต่างประเทศค้างอยู่ที่ 0.57 ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกาและ 7,802 ยูโร ดังนั้น บริษัทมีวงเงินเพียงพอสามารถป้องกันความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศสำหรับมูลค่าค้างค้างของลูกหนี้การค้าต่างประเทศของบริษัท

1.2 ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงราคาวัตถุดิบ

เนื่องจากวัตถุดิบข้าวและถั่วเขียวเป็นสินค้าเกษตรที่มีราคาเคลื่อนไหวไปตามฤดูกาล (Seasonal) โดยล่าสุดจากการที่มีฝนตกหนักและมีฝนตกกระจายในหลายพื้นที่ทุกภาคของประเทศไทย ทำให้สถานการณ์ภัยแล้งคลี่คลายลงและคาดว่าน่าจะยุติได้แล้วในปัจจุบัน โดยเกษตรกรซึ่งได้รับผลกระทบจากภาวะภัยแล้งในหลายจังหวัดของประเทศเมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2548 ซึ่งเป็นวันที่ภัยแล้งรุนแรงที่สุดของปี 2548 มีจำนวนลดลง โดยมีรายงานสถานการณ์ความแห้งแล้งจนถึงวันที่ 24 มิถุนายน 2548 ว่ามีพื้นที่การเกษตรประสบภัย 18 จังหวัด เกษตรกรได้รับความเดือดร้อนจำนวน 1.93 ล้านคน และพื้นที่การเกษตรที่คาดว่าจะเสียหายมีประมาณ 131,926 ไร่ โดยแบ่งออกเป็นนาข้าว 29,342 ไร่ พืชไร่ 8,728 ไร่ และพืชสวน 93,856 ไร่ นอกจากนี้ สถานการณ์อุทกภัยอันเป็นผลมาจากพายุไต้ฝุ่น “ดอมเรย์” ที่เกิดขึ้นใน 4 จังหวัดทางภาคเหนือของไทยซึ่งก่อให้เกิดน้ำท่วมพื้นที่ทางการเกษตรจับปล้นได้มีระดับน้ำลดลง โดยในปัจจุบันสถานการณ์ไม่รุนแรงและได้คลี่คลายลง (ที่มา: สำนักเลขาธิการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย) และเนื่องจากวัตถุดิบข้าวและถั่วเขียวเป็นวัตถุดิบหลักที่สำคัญของบริษัทในการผลิตข้าวสารบรรจุถุง และเส้นบรรจุถุง โดยมีสัดส่วนรวมกันคิดเป็นร้อยละ 89 ของต้นทุนขายในปี 2547 ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อผลกำไรของบริษัท

อย่างไรก็ตาม บริษัทสามารถปรับราคาขายเพื่อชดเชยส่วนต่างดังกล่าวได้ สำหรับตลาดในประเทศ บริษัทสามารถปรับราคาขายให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของต้นทุนวัตถุดิบและราคาในตลาด ซึ่งบริษัทได้มีการแจ้งกรมการค้าภายในและได้รับทราบทางบริษัทจะมีการปรับราคาเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 10 อีกทั้งบริษัททำการลดต้นทุนการผลิตด้านอื่นๆ ในกระบวนการผลิตเพื่อสร้างความสมดุลกับความเสี่ยงด้านอื่นๆ และเพื่อทำให้บริษัทมีเสถียรภาพและมีความสามารถในการแข่งขันทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ในขณะที่ในตลาดต่างประเทศ บริษัทสามารถปรับราคาขายได้มากกว่า เนื่อง

จากผู้บริโภคในต่างประเทศเชื่อมั่นในคุณภาพข้าวหอมมะลิของบริษัท และไม่มีหน่วยงานกำกับราคาขาย เนื่องจากบริษัทขายสินค้าภายใต้ตราสินค้าของบริษัทเองมิใช่การจ้างการผลิตในตราสินค้าของลูกค้า ประกอบกับบริษัทมีการบริหารและการจัดการที่ดีในการดูแลคุณภาพสินค้าดังกล่าว

นอกจากนี้ บริษัทยังมีนโยบายการติดตามภาวะวัตถุดิบอย่างใกล้ชิด และมีมาตรการในการรับซื้อข้าวจากเกษตรกรในตอนต้นฤดูกาล อันเป็นผลมาจากการที่เกษตรกรต้องการขายข้าวทันทีเมื่อเก็บเกี่ยว ทำให้บริษัทสามารถได้ต้นทุนข้าวที่ถูกลง ซึ่งช่วยลดความผันผวนในเรื่องของวัตถุดิบได้ระดับหนึ่ง โดยบริษัทมีพื้นที่จัดเก็บข้าวได้ทั้งสิ้น 150,000 ตันข้าวเปลือกต่อปี ประกอบกับบริษัทมีมาตรการในการดูแลและเก็บรักษาข้าวและธัญพืชที่ได้มาตรฐาน โดยบริษัทได้รับการรับรองระบบมาตรฐานความปลอดภัยทางด้านอาหารจากหลายระบบ อาทิเช่น HALAL, GMP, HACCP และมาตรฐานระบบ ISO 9001 : 2000 จากสถาบัน SGS ดังนั้น นโยบายและมาตรการต่างๆข้างต้นที่บริษัทใช้ป้องกันความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงราคาวัตถุดิบ ทำให้ไม่กระทบต่อผลการดำเนินงานของบริษัทในปี 2548

1.3 ความเสี่ยงเรื่องนโยบายของรัฐบาล

เนื่องจากข้าวเป็นสินค้าเกษตรที่มีผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทย ทำให้รัฐบาลมีนโยบายหลายประการที่อาจกระทบต่อการดำเนินงานของบริษัท เช่น นโยบายการประกันราคาข้าวเพื่อช่วยเหลือเกษตรกร (โครงการรับจำนำข้าวที่รัฐบาลเก็บข้าวส่วนหนึ่งไว้ในโกดัง) อาจทำให้ราคาข้าวของไทยสูงกว่าราคาตลาดโลก อันอาจเป็นผลทำให้ลูกค้าต่างประเทศของบริษัทสั่งซื้อข้าวประเภทอื่นทดแทน (Substitute goods) หรือลดจำนวนการสั่งซื้อลง อย่างไรก็ตาม บริษัทเน้นการขายข้าวหอมมะลิซึ่งประเทศไทยเป็นผู้ผลิตหลักของโลก อันเป็นสายพันธุ์ของไทยที่ไม่สามารถปลูกได้ดีในประเทศอื่น และผู้บริโภคในต่างประเทศให้ความเชื่อมั่นในคุณภาพข้าวหอมมะลิของบริษัท นอกจากนี้บริษัทเน้นการเปิดตลาดสินค้าเกษตรกับประเทศคู่ค้าด้วยเช่นกัน ดังนั้นบริษัทจึงมีความเสี่ยงจากผลกระทบจากนโยบายของรัฐบาลอยู่ในระดับต่ำ

ถึงกระนั้นก็ดี ในส่วนนโยบายการค้าเสรี (FTA) ของภาครัฐบาลซึ่งให้มีการค้าขายกับประเทศที่ลงนามในสัญญา กับประเทศไทยได้ง่ายขึ้น จะทำให้เกิดผลดีกับบริษัทที่ส่งออกได้มากขึ้น เนื่องจากประเทศไทยยังคงได้เปรียบในเรื่องการผลิตข้าวในระดับโลก

1.4 ความเสี่ยงที่เกิดจากการประกอบธุรกิจในบริษัทย่อย

บริษัทได้ลงทุนซื้อหุ้นสามัญของบริษัท ไทยฮา ออสเตรเลีย จำกัด (“ไทยฮา ออสเตรเลีย”) ซึ่งก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2548 ในประเทศออสเตรเลีย เพื่อเป็นบริษัทย่อยของบริษัท โดยมีวัตถุประสงค์ให้บริษัทไทยฮา ออสเตรเลีย จำกัด ดำเนินธุรกิจกระจายสินค้า Consumer ของบริษัท เข้าในช่องทางค้าส่งและค้าปลีก รวมถึงทำการตลาด จากเดิมที่บริษัททำการขายผลิตภัณฑ์หลักคือ ข้าวบรรจุถุงผ่านตัวแทนท้องถิ่นชาวต่างชาติ (Agent) ในประเทศออสเตรเลีย มีทุนจดทะเบียนทั้งสิ้น AUD\$300,000 โดยมีทุนจดทะเบียนชำระแล้ว AUD\$150,000 โดยเข้าซื้อหุ้นทั้งหมดของ ไทยฮา ออสเตรเลีย จำนวนเงิน AUD\$150,000 จากกลุ่มตั้งพิรุฬห์ธรรม ที่ราคาต้นทุนคือตามมูลค่าที่ตราไว้ (Par Value) โดยมีมติที่ประชุมคณะกรรมการบริษัทครั้งที่ 4/2548 เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2548 อนุมัติให้ลงทุนในไทยฮา ออสเตรเลีย

พิจารณาจากการศึกษาความเป็นไปได้ของตลาดในออสเตรเลีย บริษัทได้สังเกตเห็นช่องทางทางธุรกิจและแนวโน้มในอนาคตที่ดีโดยบริษัทจะได้รับผลกำไรโดยรวมมากขึ้น บริษัทจึงมีความเชื่อมั่นในเรื่องของการเพิ่มศักยภาพของ บริษัทสำหรับการแข่งขันในระยะยาว สามารถเพิ่มโอกาสในการทำตลาด รวมถึงยอดขายในประเทศออสเตรเลียที่เพิ่มสูงขึ้น

เนื่องจาก ไทยสา ออสเตรเลีย เพิ่งเริ่มดำเนินการธุรกิจ ดังนั้นบริษัทจึงมีความเสี่ยงในเรื่องของการลดลงของเงินทุน เนื่องจาก ไทยสา ออสเตรเลีย เพิ่งเริ่มดำเนินการธุรกิจ ทำให้มีความเสี่ยงหากธุรกิจจัดจำหน่ายสินค้าดังกล่าวไม่ประสบความสำเร็จ หรือหากไทยสา ออสเตรเลีย ต้องการเงินทุนเพิ่ม บริษัทอาจจะต้องเพิ่มทุนใหม่ องค์กรใด การลงทุนในไทยสา ออสเตรเลีย ไม่สูงมากนัก เป็นเพียงการเช่าสำนักงาน เช่าคลังสินค้า และรถยนต์ และสินค้าเพื่อเตรียมขาย หากไม่ประสบความสำเร็จ ก็จะเป็นจำนวนเงินไม่สูงมากนัก

1.5 ความเสี่ยงเกี่ยวกับการเพิ่มทุนของบริษัทก่อนการเสนอขายให้ประชาชน

บริษัทได้มีมติที่ประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นครั้งที่ 2/2547 เมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2547 ให้ออกหุ้นสามัญใหม่ จำนวน 33,000,000 หุ้น มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 1.00 บาท โดยบริษัทได้จดทะเบียนกับกระทรวงพาณิชย์เป็นที่เรียบร้อยเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2547 ทำให้ทุนจดทะเบียนชำระแล้วของบริษัทจาก 115.00 ล้านบาท เป็น 148.00 ล้านบาท โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเข้าซื้อบริษัทย่อย คือ บริษัท เซียร์ เทคดิง จำกัด ซึ่งมีทุนจดทะเบียนชำระแล้วอยู่ที่ 48.00 ล้านบาท ในสัดส่วนร้อยละ 99.99 ในราคาตามมูลค่าที่ตราไว้ที่ 10.00 บาทโดยแบ่งเป็นการชำระด้วยเงินสดจำนวน 11.70 ล้านบาท และการออกหุ้นสามัญใหม่ดังกล่าวมูลค่ารวม 36.30 ล้านบาทจัดสรรให้กับบริษัท เซียร์ (ประเทศไทย) จำกัด ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นเดิมของบริษัทย่อยดังกล่าว ในราคาหุ้นละ 1.10 บาท ซึ่งเป็นมูลค่าทางบัญชีของบริษัทหักด้วยเงินปันผลระหว่างกาล และเป็นราคาที่ต่ำกว่าราคาเสนอขายหุ้นให้กับประชาชนในครั้งนี้ ดังนั้น เมื่อหุ้นสามัญเข้าซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยผู้ลงทุนอาจได้รับผลกระทบจากราคาหุ้นลดลง (Price Dilution) ร้อยละ 89 จากสมมติฐานที่ว่าผู้ถือหุ้นเดิมคือบริษัท เซียร์ (ประเทศไทย) จำกัด นำหุ้นดังกล่าวออกขายทันที อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าหุ้นสามัญเพิ่มทุนดังกล่าวได้ถูกเสนอขายที่ราคาต่ำกว่าราคาที่จะเสนอขายให้ประชาชนในครั้งนี้ หุ้นสามัญเพิ่มทุนดังกล่าวจะถูกจำกัดการขาย (Silent Period) ตามระยะเวลาที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกำหนด ทั้งนี้การคำนวณ Price Dilution ดังกล่าวไม่ได้รวมการเสนอขายหุ้นที่จัดสรรส่วนเกินจำนวน 5 ล้านหุ้น

1.6 ความเสี่ยงกรณีมีผู้ถือหุ้นรายใหญ่มากกว่าร้อยละ 75

บริษัทมีผู้ถือหุ้นรายใหญ่คือ กลุ่มตั้งพิรุฬห์ธรรมซึ่งถือหุ้น โดยทางตรงและทางอ้อมผ่านบริษัท เซียร์ (ประเทศไทย) จำกัด รวมกันประมาณร้อยละ 95.15 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัท และบริษัทมีผู้ถือหุ้นคือนายวิสุทธิ วิทฐานกรณ์ ซึ่งเป็นญาติกับกลุ่มตั้งพิรุฬห์ธรรม ถือหุ้นในสัดส่วนร้อยละ 4.85 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัท ซึ่งสัดส่วนการถือหุ้นที่มากกว่า 3 ใน 4 ดังกล่าว ทำให้กลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่อ้างว่ามีอำนาจในการควบคุมบริษัทและมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของบริษัทในทุกเรื่องที่ต้องได้รับอนุมัติจากที่ประชุมผู้ถือหุ้น ดังนั้นผู้ถือหุ้นรายอื่นจึงอาจไม่สามารถรวบรวมคะแนนเสียงเพื่อตรวจสอบและถ่วงดุลเรื่องในกลุ่มผู้ถือหุ้นใหญ่เสนอให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นพิจารณา นอกจากนี้ การถือหุ้นในลักษณะกระจุ๊กตัวโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่นี้ยังทำให้โอกาสที่บริษัทจะถูกครอบงำกิจการ (TAKEOVER) โดยบุคคลอื่น ไม่สามารถเกิดขึ้นได้โดยปราศจากการยินยอมของผู้ถือหุ้นรายใหญ่นี้ แม้ว่าผู้ถือหุ้นกลุ่มอื่นจะเห็นโอกาสที่จะทำให้มูลค่าของกิจการเพิ่มขึ้น

ทั้งนี้ กลุ่มตั้งพิรุฬห์ธรรม และนายวิสุทธิ วิทฐานกรณ์ จะมีสัดส่วนรวมกันในการถือหุ้นดังกล่าวลดลงเหลือประมาณร้อยละ 75.80 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดภายหลังการเสนอขายหุ้นต่อประชาชน กรรมการ และพนักงานของบริษัทและบริษัทย่อยในครั้งนี้ โดยที่กลุ่มผู้ถือหุ้นดังกล่าวยังคงถือหุ้นส่วนใหญ่ ซึ่งสามารถควบคุมมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นได้เกือบทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการแต่งตั้งกรรมการ หรือการขอมติในเรื่องอื่นที่ต้องใช้เสียงส่วนใหญ่ของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ยกเว้นเรื่องที่ถูกกฎหมายหรือข้อบังคับบริษัท กำหนดให้ต้องได้รับเสียง 3 ใน 4 ของที่ประชุม

ดังนั้นผู้ถือหุ้นรายอื่นจึงอาจไม่สามารถรวบรวมคะแนนเสียงเพื่อตรวจสอบและถ่วงดุลเรื่องในกลุ่มผู้ถือหุ้นใหญ่เสนอได้ อย่างไรก็ตาม สำหรับบุคคลที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้นกับกลุ่มผู้ถือหุ้นคือ นายวิสุทธิ วิทฐานกรณ์ นั้น อาจออกเสียงในเรื่องที่ต้องได้รับอนุมัติจากที่ประชุมผู้ถือหุ้นไม่เข้าไปในทิศทางเดียวกันกับกลุ่มผู้ถือหุ้น

1.7 ความเสี่ยงจากการที่ผู้บริหารเป็นชุดเดียวกันกับคณะกรรมการของบริษัท

บริษัทมีความเสี่ยงเรื่องการบริหารงาน เนื่องจากบริษัทบริหารจัดการ โดยกลุ่มผู้ถือหุ้น และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มผู้ถือหุ้นคือ นายวิสุทธิ วิทฐานกรณ์ ดังกล่าวข้างต้น อย่างไรก็ตาม เพื่อให้เกิดการถ่วงดุลในการบริหารจัดการในระดับหนึ่ง บริษัทได้มีการแบ่งแยกหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารและประธานเจ้าหน้าที่ผู้บริหารอย่างชัดเจน อีกทั้งบริษัทได้ดำเนินการถ่วงดุลในการบริหารจัดการเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

1. แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความเป็นอิสระจำนวน 3 ท่านเข้ามาตรวจสอบการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งทำให้เกิดการถ่วงดุลของการบริหารจัดการได้ระดับหนึ่ง
2. คณะกรรมการบริหารและประธานเจ้าหน้าที่บริหาร/กรรมการผู้จัดการของบริษัท ไม่มีอำนาจในการดำเนินการใด ๆ ในหรือเกี่ยวกับรายการที่เกี่ยวข้องกัน รายการการได้มาหรือจำหน่ายไปซึ่งสินทรัพย์ที่สำคัญของบริษัท และ/หรือ รายการหรือเรื่องที่บุคคลที่อาจมีความขัดแย้ง มีส่วนได้ส่วนเสีย หรืออาจมีความขัดแย้งทางผลประโยชน์ในลักษณะอื่นใดที่จะทำขึ้นกับบริษัท และบริษัทย่อย (ถ้ามี) และไม่มีอำนาจในการให้ความช่วยเหลือทางการเงิน เช่น กู้ยืมเงิน หรือการค้ำประกัน อย่างไรก็ตาม ถ้าบริษัทมีกรณีดังกล่าว รายการหรือเรื่องดังกล่าวจะต้องนำเสนอต่อคณะกรรมการตรวจสอบ เพื่อขอความเห็น และนำเสนอคณะกรรมการของบริษัท และ/หรือ ที่ประชุมผู้ถือหุ้น (แล้วแต่กรณี) เพื่อพิจารณาอนุมัติ และในกรณีที่กรรมการอาจมีผลประโยชน์หรือส่วนได้ส่วนเสีย หรืออาจมีความขัดแย้งกับบริษัทหรือบริษัทที่เกี่ยวข้อง ให้กรรมการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียดังกล่าวไม่มีสิทธิออกเสียง
3. จัดให้มีหน่วยตรวจสอบภายในของบริษัทที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างเป็นอิสระตามความเหมาะสม และขึ้นตรงต่อคณะกรรมการตรวจสอบ โดยที่หน่วยตรวจสอบภายในของบริษัทจะสอบทานให้บริษัทมีระบบควบคุมภายใน (Internal Control) และการตรวจสอบภายใน (Internal Audit) ในด้านต่างๆ รวมทั้งด้านการบริหารที่เหมาะสมและมีประสิทธิผล โดยสอบทานร่วมกับคณะกรรมการตรวจสอบ

1.8 ความเสี่ยงเกี่ยวกับการเสนอขายหลักทรัพย์

บริษัทอยู่ระหว่างการยื่นคำขออนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์ใหม่ บริษัทมีความประสงค์จะเสนอขายหุ้นต่อประชาชนในครั้งนี้น่าจะได้รับการพิจารณาของตลาดหลักทรัพย์ฯ ทั้งนี้ บริษัทหลักทรัพย์ กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ในฐานะที่ปรึกษาทางการเงินได้พิจารณาคุณสมบัติของบริษัทในเบื้องต้นแล้ว เห็นว่าบริษัทมีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะสามารถเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯได้ อย่างไรก็ตาม บริษัทมีความไม่แน่นอนที่จะได้รับอนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์ฯให้เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน ดังนั้นผู้ลงทุนจึงอาจมีความเสี่ยงเกี่ยวกับสภาพคล่องในการซื้อขายหุ้นของบริษัทในตลาดรองและอาจไม่ได้รับผลตอบแทนจากการขายหุ้นได้ตามราคาที่เราคาดการณ์ไว้ หากหลักทรัพย์ของบริษัทไม่สามารถเข้าจดทะเบียนได้